

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

2. KVĚTNA 2021

Z obsahu:

**Modlitba a Trojice -
1. část**

Katecheze papeže
Františka při generální
audienci 3. března 2021,
knihovna
Apoštolského paláce
- strana 2 -

**Blahoslavená Marie
Kateřina Troianiová**
Libor Rösner
- strana 4 -

**Z duchovního pokladu
Alice Lenczewské (50)**
- strana 6 -

**Open Doors: 340 milionů
pronásledovaných křesťanů**
- strana 7 -

**Hrabyně - schránka
zázraků**
Petr Bobek
- strana 8 -

**Poutní stezka
Romea Strata**
- strana 9 -

**Prohlášení předsedy ČBK
k projednávání novely
zákona o exekutorech**
- strana 11 -

**Obrácení
v buddhistickém klášteře**
Marta Przybyła
- strana 12 -

Milostný obraz Panny Marie z poutního kostela v Hrabyni

Modlitba a Trojice - 1. část

Katecheze papeže Františka při generální audienci 3. března 2021,
knihovna Apoštolského paláce

(Řím 8,14-15.26-27)

Dobry den, drazi bratři a sestry!

Na naši pouti katechezí o modlitbě se dnes a v příštím týdnu chceme podívat na to, jak se v modlitbě - díky Ježíši Kristu - vypínáme až k Trojici - Otci, Synu a Duchu, nezměrnému moři Boha Lásky. Ježíš nad námi rozklenul nebe a uvedl nás do vztahu s Bohem. On to učinil - otevřel nám vztah k Trojjedinému Bohu: Otci, Synu a Duchu Svatému. Apoš-

tol Jan to prohlašuje v závěru prologu svého evangelia: „Boha nikdy nikdo neviděl. Jednorozený Bůh, který spočívá v náručí Otcově, ten o něm podal zprávu.“ (Jan 1,18) Ježíš nám odhalil identitu Boha Otce, Syna a Ducha Svatého. Skutečně jsme nevěděli, jak bychom se mohli modlit, jaká slova, city a jazyk by byly pro Boha vhodné. „Pane, nauč nás modlit se“ (Lk 11,1) - tato žádost, s níž se učedníci obrazení na Mistra a kterou

jsme během těchto katechezí často připomenuli, obsahuje veškeré tápání člověka, jeho opakované a často pochybené pokusy o oslovení Pána.

Nikoli všechny modlitby jsou stejné a nikoli všechny jsou vyhovující: sama Bible potvrzuje špatný výsledek u mnoha modliteb, které byly odmítnuty. Boha možná někdy netěší naše modlení a my

Pokračování na str. 5

Stojíme na prahu krásného mariánského měsíce a snad i v našem srdci vzrostla touha zvolat: „Královno máje, oroduj za nás!“ Není mariánského poutního místa, které by nedosvědčovalo, že důvěrné volání k Matce Boží přináší vždy uzdravení - nepochybně duchovní a často i tělesné. Ani Hrabyně ve Slezsku není v tomto výjimkou. (str. 8-11) Pokud bychom chtěli vytvořit mapu všech poutních míst zasvěcených Panně Marii na území naší republiky, muselo by jít o poměrně velké měřítko takové mapy, aby byla aspoň trochu přehledná. A tak bezděčně vstupuje do nitra našeho srdce národní úmysl *Celosvětové sítě modlitby s papežem* pro letošní měsíc květen (str. 13): poděkování za mariánská poutní místa a pomoc Panny Marie, kterou na nich zakusilo velké množství poutníků, ať už duchovní, či tělesnou. Vždyť vděčnost je vyjádřením radosti z přijatého daru, díky za něj a nestojí člověka prakticky nic - a přesto, jak často se na ni připomíná!

Přicházet na poutní místa a modlit se zde - to s sebou přináší mnoho Božích milostí, mnohdy naprosto mimořádných, ojedinělých. Avšak Bůh člověku žehná i tehdy, když se k němu s důvěrou obrací v modlitbě také doma, ve farním kostele, na poli, v práci... A co víc: ze zkušenosti nejen svatých, ale jistě i ze své vlastní víme, že modlitby jsou jako kapky vody, které zalévají zahradu naší duše,

Editorial

aby nezpustla. To věděla a svým duchovním dcerám vštěpovala i bl. Marie Kateřina Troianiová. (str. 4-5) Modlitba byla živnou půdou pro její úspěšnou, obětavou misijní činnost, z níž zvláště vyniká vykupování dětských otroků a začleňování zachráněných dětí do společnosti.

Jednou z důležitých zásad bl. Marie Kateřiny je nenechat se znechutit i při zdánlivě marnosti, poněvadž co nám Pán nedá ihned, dá nám v pravý čas. Na všechny obtíže je třeba pohlížet tak, že nakonec z nich plyne duchovní prospěch. To je její poselství i pro nás, pro naši dobu. Přiznejme si, že jsme kolikrát netrpěliví, že naše modlitby nejsou vyslyšeny. Ale neznamená to, že by se Bůh od nás odvrátil, on jen myslí na naše dobro, na to, co je pro spásu každého jednotlivce to nejlepší. Pro člověka je na tom nejtěžší, že musí pochopit a v realitě přijmout svoji závislost na Stvořiteli, který život dává i bere a jehož láska ke svému tvoru je tak dokonalá, že přichází se svým projevem v pravý čas a v takové míře, již si člověk ani nedovede představit. Ostatně, také v duchovních zápiscích Alice Lenczewské Ježíš potvrzuje (str. 6): „Ať tě neznepokojují vnější obtíže ani tvá duchovní nouze. Ty tě vlastně ke Mně přibližují.“ A následuje zmínka i o další podmínce obdarování Bo-

ží milostí: člověk musí mít touhu přijímat. Musí to však být opravdová, vnitřní touha, která si neklade žádné podmínky, omezení, neprosazuje své představy. Možná zde je často onen „kámen úrazu“...

A ještě nad jednou myšlenkou se můžeme zastavit. Ježíš nekompromisně Alici sděluje: „Pokud jdeš k druhému člověku beze Mne, jdeš zbytečně.“ Znamená to jediné: být naroubován na Ježíše jako ratolest na vinný kmen - dnešní evangelium nám předkládá známé podobství. A ten, kdo chce být plodnou ratolestí, musí žít božským životem, čili dát se Bohu plně k dispozici, aby tak mohl vyhladovělý a žiznivý svět - skrze nás - zakoušet plody nekonečné Boží lásky. (str. 3) Žít s Bohem a v Bohu pak s sebou přináší i tu skutečnost, že člověk není ponechán sám sobě, svému omezenému vidění, ale může se spolehnout na svrchovanou, dokonalou a láskyplnou Otcovu péči, ačkoliv zahrnuje rovněž očistu, aby i ovoce, které dotýčný přináší, bylo hojnější a zdravější. Přijmout tuto skutečnost v celém jejím rozsahu, ba i tíži, je zřejmým vyjádřením vděčnosti za božský život, který Ježíš přišel člověku nabídnout. Konečně, být Ježíšovým učedníkem v sobě vždy nese nejen účast na jeho vzkříšení, ale i oběti, utrpení a bolesti.

„Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“

Daniel Dehner

Dříve než se připojíš k Ježíšově družině, která kráčí tichou nocí z Večeřadla směrem ke Getsemanské zahradě, připomeň si, co se všechno krátce předtím událo. Ježíš se svými nejen povečeřel velikonočního beránka, ale také jim umyl nohy a dal jim sám sebe za pokrm. Vyvolil si je za své první kněze. To, co nyní spolu s nimi uslyšíš cestou na Pánovo oblíbené místo, je obrazným výkladem hlubokého smyslu všeho toho, čeho byli právě účastníky.

Napadá tě otázka, proč jim toto vysvětlení nepředložil raději předem? Protože k jeho pochopení potřebují nejen Ježíšovo slovo, ale především jeho *milost*. A právě ta v nich po první eucharistické hostině, třebaže zatím myslí ani srdcem nepochopené, přebývá v nebyvale hojné míře. Jedno s druhým tajemně souvisí: Pánova slova připravují cestu milosti, jeho milost připravuje cestu jeho slovům. Jedno bez druhého je neúplné.

Jeho zvláštní podobenství je vlastně doplňujícím vyvrcholením toho, co oznámil zástupům již po prvním rozmnožení chleba. Tehdy Pán mluvil o nezbytnosti vnitřního života, ale našel i mezi svými pramálo pochopení. A přece se jeho Srdce stravuje touhou prožívat s každým člověkem dosud nikdy neslýchané společenství. Nejrady by o tom promlouval ke všem lidem, ale jak ukazuje zkušenost, bude to trvat dlouho, než najde pro toto tajemství své lásky víc než jen pouhé přijetí. Začíná proto od svých nejdůvěrnějších přátel. Pros jeho Svatého Ducha, aby i tebe otevřel pro jeho božská slova.

Cesta vede mezi vinicemi. Ve svitu úplňku je možno pozorovat dlouhé řady vinných keřů, připravených přinést novou úrodu. U ohrad vidíš hromady suchých ratolestí, které vinař starostlivě ořezal. Čekají již jen na spálení.

Můj Otec je vinař. Já jsem vinný kmen a vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese hojné ovoce. Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás...

Takto nikdy žádný prorok ani mistr nepromlouval ke svým učedníkům. To, co slyšíš z Ježíšových úst, dává všemu jeho dosavadnímu hlásání nový, mnohem

hlubší smysl a nekonečný rozměr. Boží Syn nepřišel, aby hlásal pouhou moudrost a mravní zásady. Přišel tě především pozvat, abys byl živoucí součástí božského organismu, který má přinášet všem lidem ovoce vykoupění.

Uvažuj ve vděčném úžasu, jaké ti Bůh nabízí významy: chceš-li, můžeš být plodnou ratolestí, která žije nikoliv

svým, ale přímo božským životem, a může proto přinášet božské ovoce. Budeš-li svému Pánu plně k dispozici, budou na tobě dozrávat plody nekonečné Boží lásky, na které tolik čeká vyhladovělý a žíznivý svět, takže *chudí se najedí do sytosti*⁽¹⁾.

Toto životní spojení nabývá nečekaný a důvěrný charakter, který se proměňuje ve vzájemné pronikání: máš žít ty v Ježíši a Ježíš v tobě. Teprve ve světle této skutečnosti můžeš správně pochopit všechno to, čemu Ježíš dosud celá tři léta učil. Ježíš nás přišel pozvat, abychom žili s ním a v něm božským životem. To je pravý smysl všech jeho přikázání. Tajemství dokonalého vnitřního spojení s Bohem spočívá v úplné proměně života, aby přímo v tobě **zůstala jeho slova**: *Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm*. Ježíšovo učení není soubor pouček a mravních zásad, které mistr svěříje svým žákům, aby se jimi řídili. Ježíšovo učení přesahuje nekonečně všechna náboženství a všechny duchovní školy. Je to uvedení do velkého tajemství, jak skutečně **žít s Bohem a v Bohu**. Nyní vidíš, jak zdeformované a daleko od skutečnosti jsou všechny představy, podle kterých Bůh omezuje člověka svými příkazy a zákazy a jen z dálky slídí po jeho přestupcích, aby ho pak za ně trestal.

Když však žiješ božským životem v Bohu, nejsi ponechán sám sobě, ale jsi předmětem jeho nejstarostlivější péče. Souhlasíš-li, abys byl dobrou a plodnou ratolestí, potřebuješ také Otcův očistný nůž. Ale není důvodu, aby ses ho bál. Přibližuje se a zasahuje jen proto, aby ti pomohl. Je to nůž nejvyšší lásky, který odstraňuje jen to, co překáží, abys přinášel dobré ovoce. Nedívej se proto na jeho ostří, ale na ruku, která ho vede. Je to ruka nejmoudřejšího a nejdobrotivějšího Vinaře, který má jediný zájem: aby jeho ratolest

Božský život

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Beze mne nemůžete nic činit.

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 9,26-31

Když přišel Šavel do Jeruzaléma, pokoušel se navázat styk s učedníky, ale všichni se ho báli. Nemohli uvěřit, že on je učedníkem. Ujal se ho však Barnabáš. Uvedl ho k apoštolům a vypravoval, jak Šavel viděl na cestě Pána, který s ním mluvil, a jak v Damašku neohroženě vystupoval ve jménu Ježíšově. Od té chvíle byl s nimi v Jeruzalémě stále ve styku a směle vystupoval ve jménu Páně. Také rozmlouval s helénisty a přel se s nimi. Ti mu však začali ukládat o život. Jakmile se to bratři dověděli, doprovodili ho dolů do Césareje a odtamtud ho vypravili do Tarsu. Církev měla pokoj v celém Judsku, Galileji i Samařsku. S úspěchem se vyvíjela, žila v bázni před Pánem a rostla přispěním Ducha Svatého.

2. čtení - 1 Jan 3,18-24

Děti, nemilujme jen slovem a jazykem, ale činem, doopravdy! Podle toho poznáme, že jsme z pravdy, a to uklidní před ním naše svědomí, když by nám něco vyčítalo, neboť Bůh ví všechno

Pokračování na str. 13

co nejvíce přispěla k slávě vinného Kmene. Vždyť tím Kmenem je sám jeho Syn. I ty odumřelé ratolesti, které jsou určeny *do ohně*, odřezává jen z lásky ke Kmeni a jeho údům, které v něm a s ním zůstávají živé, aby mohly přinášet dobré ovoce.

Nebyla by to nejvyšší troufalost, kdybys chtěl sám přinášet „své ovoce“? K čemu by byly ty zatrpklé a scvrklé plody lidské samolibosti? Skutečně chutné a požehnané hrozny nejsou tvým dílem, ale pocházejí z Kmene, který je zakořeněn v Otcí. Smyslem této božské symbiózy Vinař - Kmen - ratolesti je oslava Otce. V takto dokonalém splynutí Boží a tvé vůle pak ani nemůžeš chtít nic, co by nechtěl Bůh. *Tak můžeš prosit, oč chceš, a stane se ti*. Pros především o to nejdůležitější:

Abys se před ním sklonila všechna pokolení a hlásala jeho spravedlnost: Tu učinil Pán.⁽²⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Ž 22,27; ⁽²⁾ srov. Ž 22,30.32

Blahoslavená Marie Kateřina Troianiová

Děti v Egyptě jí říkaly „bílá matka“, dospělí zase „světice“. Tyto dvě přezdívky hovoří za vše. Církev má pro ni od roku 1985 ještě jedno přívěsisko: „blahoslavená“.

Podobně jako mnozí jiní světcí i tato žena, vyzdvížená později na oltář, v útlém věku osiřela. Přesněji v 6 letech – v roce 1819. Na rozdíl od jiných ji však nevychovali příbuzní, ale se svými třemi sourozenci byla dána do sirotčince vedeného sestrami klariskami ve Ferentinu. Opustila tak rodné Giuliano di Roma.

O deset let později, tj. v roce 1829, se sama stala řeholní sestrou sv. Kláry. Vzdala se zároveň svého křestního jména Konstancie a přijala jakožto symbol nového života jméno Marie Kateřina. Vstupem do široce rozvětvené františkánské rodiny a podřízením se matce představené přestala být sirotkem, naopak se o osiřelá dívka začala v rámci svých řádových povinností ve Ferentinu starat. Činila tak až do roku 1854, kdy spolu s pěti dalšími sestrami obdržela povolení k odjezdu na misie do Egypta. Misie si za zdmi klauzury vysnila při četbě životopisů svatých; zatažila přinášet nabídku spásy těm, kteří o ní dosud neslyšeli.

Právě otázka klauzury se zdála nepřekonatelnou překážkou v cestě Marie Kateřiny za tím, co Bůh vložil do jejího srdce. Ale Pán se stará a nevloužil jí do srdce tuto touhu nadarmo. Velkou zásluhu na zdárném uskutečnění svaté touhy měl její zpovědník P. Giuseppe Modena. Byl to snad on, kdo přišel s nápadem misijního kláštera v Egyptě, na který biskup Perpetuo Guasco da Solero, apoštolský vikář v zemi pyramid, přistoupil. Tomu touha sestry Marie Kateřiny přišla velice vhod, dlouho spatřoval jako velký handicap nedostatek řeholnic, které by se v Egyptě věnovaly výchově děvčat.

V egyptské metropoli, kde je přivítali bratři minorité zpěvem *Te Deum*, se ovšem přibývaly sestry sv. Kláry nevěnovaly toliko děvčatům. Rovněž zde žila spousta drobtiny bez rodičů, takže o práci neměly nouzi. V nedalekém Clot-Bey začala Marie Kateřina vést školu, kde se zdarma vzdělávaly chudé dívky, pozdě-

ji vedla i menší kolej pro chudobné děti. Velkou pomocí jí byl její zpovědník, jenž do Egypta dorazil se skupinkou klarisek. Hovořím-li konkrétně o ní, o sestře Marii Kateřině Troianiové, činím tak proto, že v čele malé komunity sester nahradila představenou, která se musela krátce po příjezdu do Egypta vrátit kvůli nemoci zpět do Itálie.

Uběhlo jedenáct let. V roce 1865 padlo v klášteře klarisek ve Ferentinu rozhodnutí misijní působení v Egyptě ukončit. Jednalo se o mateřský klášter Marie Kateřiny, tudíž se měla vrátit zpět. Jedenáct let dennodenního setkávání s chudobou materiální i duchovní však tuto řeholnici přimělo zůstat v zemi faraónů i nadále. Viděla také nutnost být oporou pro místní nepřilíh početnou křesťanskou komunitu.

Za jejím setrváním v Egyptě ovšem nehledejme porušení slibu poslušnosti. Marie Kateřina své rozhodnutí promod-

lila za dlouhých hodin před svatostánkem a učinila je po řádném jednání s generální představenou, která jí povolila z řádu klarisek vystoupit, neboť vzhledem k tomu, že sestry sv. Kláry Egypt opustily, nemohla se už v této severoafrické zemi pohybovat v jejich hábitu.

Marie Kateřina ostatně uvažovala o založení nové řeholní rodiny, která by se taktéž věnovala službě potřebným. Musela přitom zdolat celou řadu úskalí. Osobně se vydala do Vatikánu pro povolení k založení nové kongregace a 30. června 1868 je od Kongregace pro evangelizaci národů získala. Kongregace sester františkánek Neposkvrněného Srdce Panny Marie (jindy se jim též říká františkánské misionářky Egypta) se tak od toho data mohla zhluboka nadechnout k životu. „*Žít podle evangelia Ježíše Krista, našeho ukřižovaného Snoubence, nahého a opuštěného na Kříži, a v něm být poslány k obrácení lidí za mořem*“ – tak znělo jejich krédo. První generální představenou kongregace se stala – jak jinak – matka zakladatelka Marie Kateřina Troianiová.

Z této pozice ještě rozmnožila již tak hojné ovoce své bohužel činnosti. Jednou z jejích nejviditelnějších „položek“ bylo vykupování dětských otroků; tímto počínáním převzala štafetu po zesnulém P. Mikuláši Olivierim. Brzy jich v klášteře mladičké kongregace našlo útočiště 748! Zejména šlo o dívky určené pro turecké harémy...

Tyto děti všechny vykoupila ona anebo její spolusestry na veřejném trhu s otroky pořádaném na káhírském tržišti, který rozhodně neměli ve svých rukou bílí evropští obchodníci, jak se dnes v liberálních kruzích s oblibou traduje a Evropanům předhazuje.

Není divu, že děti jí přezdívaly „bílá matka“. Další děti do kláštera s ostatními sestrami přiváděla přímo z ulice, či dokonce z káhírských smetišť, kde ti nejmenší hledali obživu z toho, co vyhodili šťastnější lidé. Takových maličkých, jimž

františkánské misionářky Egypta zajistily důstojnější život, bylo dokonce 1 570! Nekončilo to pochopitelně jenom jejich přivedením do kláštera, následovaly další etapy začleňování do společnosti – sestry jim vyhledaly školu, později i možnost vyučení se řemeslu či případné zaměstnání.

Vydobily si už totiž takové jméno (a zvláště Marie Kateřina), že otevíralo dveře káhírských fabrik, dílen či vzdělávacích institucí. Navzdory vytrvalé snaze skrývat své přirozené a nadpřirozené dary, kterými byla Stvořitelem obdařena, byla výjimečnost Marie Kateřiny až příliš zjevná, než aby ušla všem okolo. Však také když 6. května 1887 zemřela, měli obyvatelé Káhiry jasno: „*Odešla světice!*“ znělo od úst k ústům a ten den bylo smutno úplně všem.

Tělesné pozůstatky řeholnice, nasazené tak obětavě pro bezprizorné děti, několikrát vystřídaly místo svého odpočinku. Nejprve byly uloženy na káhírském katolickém hřbitově. V roce 1922 byly vyzdviženy a přeneseny na hřbitov bratří minoritů, v roce 1949 zaměřily do kaple Kongregace sester františkánek Neposkvrněného Srdce Panny Marie v Clot-Bey a v roce 1967 do kaple generalátu v Římě. Od 14. května 1985 jsou ctěny jako tělesné pozůstatky blahoslavené Marie Kateřiny, neboť za takovou ji prohlásil papež Jan Pavel II.

V současnosti působí v Egyptě 14 klášterů této kongregace, 8 ve Svaté zemi, 7 v dalších zemích Blízkého východu, 29 komunit se o sirotky stará v rodné zemi bl. Marie Kateřiny v Itálii, desítky dalších jsou rozesety po celém světě.

Ve všech mají sestry na paměti přinejmenším těchto pět zásad matky zakladatelky své kongregace:

„*Lepší je zlu předcházet než později činit zadostiučinění.*“

„*Bez modlitby jsme jak rostlinky, které vadnou a hynou vinou nedostatku vody.*“

„*Bůh vždy mísí sladké s hořkým.*“

„*Než začneš cokoli dělat nebo mluvit, promysli si důsledek.*“

„*Nesmíme se nikdy nechat znechutit, poněvadž to, co nám Pán nedá ihned, dá nám v pravý čas... Bůh vše činí pro naše větší dobro, přestože se na první pohled zdá, že tomu tak není. Na všechny obtíže je třeba pohlížet tak, že z nich plyne duchovní prospěch.*“

Modlitba a Trojice – 1. část

– dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

si toho ani nevšimneme. Bůh totiž hledí na ruce modlícího se člověka – aby byly čisté, nestačí je umýt, nýbrž spíše se zdržet zlých skutků. Svátý František se modlil: „Nullus homo éne dignu te mentovare“, tedy: „Žádný člověk není hoden vyslovit tvé jméno“ (*Chvalozpěv stvoření*).

Avšak možná nejpohnutější uznání o ubohosti naší modlitby rozkvetlo v ústech onoho římského setníka, který jednoho dne Ježíše prosil, aby uzdravil jeho nemocného služebníka (Mt 8,5–13). Setník vnímal svou naprostou nedostatečnost – nebyl Žid, patřil k nenáviděnému okupačnímu vojsku. Starost jej ovšem přiměla k tomu, aby se osmělil a řekl: „Pane, nezasloužím si, abys vešel do mého domu. Ale řekni jen slovo, a můj služebník bude uzdraven.“ (v. 8) Tuto větu opakujeme také my při každé eucharistické liturgii. Dialog s Bohem je milostí, již nejsme hodni. Nemáme žádná práva, kterých bychom se tu mohli dožadovat, každé naše slovo i myšlenka pokulhává, ale Ježíš je branou, která nás otevírá k tomuto dialogu s Bohem.

Proč by měl Bůh milovat člověka? Nejsou k tomu zjevné důvody, neexistuje zde úměra... a to do té míry, že velká část mytologie nepředpokládá boha, který by se zajímal o lidské okolnosti, naopak, jsou mu protivné, obtěžují ho jako cosi zcela zanedbatelného. Připomeňme si Boží výrok, adresovaný jeho lidu a uvedený v knize Deuteronomium: „Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin?“ Tato Boží blízkost je objev! Podle některých filosofů může bůh myslet jenom sám na sebe. A kdyby přece toto božstvo na nás myslelo, přísluší nám, lidem, abychom si ho získali a byli milí jeho zraku. Odtud plyne povinnost „náboženství“ s jeho průvodem obětí a zbožnými úkony, které je třeba neustále předkládat, abychom se zavděčili němému a lhostejnému bohu. Zde neexistuje dialog. Teprve Ježíš a před Ježíšem Boží zjevení Mojžíšovi, když se mu Bůh ukázal; teprve Bible nám otevřela dialog s Bohem. Pamatujme: Kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blíz-

ko, jako je Hospodin? Tato Boží blízkost vede k dialogu s ním.

Nikdy bychom se neodvážili věřit v Boha, který miluje člověka, kdybychom nebyli poznali Ježíše. Poznání Ježíše nás přivedlo k tomuto pochopení, vyjevilo nám tento fakt. Jedná se o pohoršující skutečnost, která se vtiskla do podobnosti o marnotratném synu a o pastýři, který hledá ztracenou ovci (Lk 15). Obdobné příběhy by pro nás nebyly myslitelné, ani pochopitelné, kdybychom nebyli potkali Ježíše. Jaký Bůh je ochoten za lidi zemřít? Jaký Bůh miluje stále a trpělivě, aniž by očekával opětování své lásky? Jaký Bůh přijímá úděsný nedostatek uznání ze strany syna, který ho požádá o dědictví, odejde z domu a vše promarní? (srov. Lk 15,12–13).

Ježíš nám odkrývá Boží srdce a takto nám svým životem vypráví o rozměrech Božího otcovství. *Tam Pater nemo*: Nikdo není Otcem jako on. Jeho otcovství se projevuje blízkostí, soucitem a laskavostí. Nezapomínejme na tato tři slova, která vystihují Boží styl: blízkost, soucit a něha. Takto Bůh vyjadřuje své otcovství vůči nám. Velice namáhavě a vzdáleně si představujeme lásku, již je obtěžkána Nejsvětější Trojice, a jak propastná je vzájemná dobrotivost mezi Otcem, Synem a Duchem Svatým. Východní ikony nám dávají vytušit něco z tohoto tajemství, které je původem a radostí veškerenstva.

Především jsme ani zdaleka nevěřili tomu, že by se tato božská láska rozšířila a přistála u lidských břehů. Jsme cílem lásky, která na zemi nemá rovných. *Katechismus* vysvětluje: „Ježíšovo svaté lidství je tedy cesta, kterou nás Duch Svatý učí modlit se k Bohu, našemu Otci.“ (KKC, 2664) Toto je milost naší víry. Opravdu jsme nemohli doufat ve vyšší povolání: Ježíšovo lidství nám poskytl podíl na životě samotné Trojice. V Ježíši se k nám Bůh přiblížil a dokořán otevřel bránu vedoucí do tajemství lásky mezi Otcem, Synem a Duchem Svatým.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádia Vatikan
(Redakčně upraveno)*

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (50)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očistci. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „Słowo pouczenia“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Neděle 27. 8. 1989, 9:15 h.

Každá tvoje modlitba musí být Mou modlitbou v Zahradě⁽¹⁾, aby se naplnilo tvoje povolání.

Odepři si mnoho věcí, které jsou více příjemností než užitkem. Vol to, co je těžší, z lásky ke Mně; to, co je prospěšné pro duše tvých bližních.

Nebud' znechucená sama sebou a nepůsob si záměrně bolest. Přijímej však s důvěrou každé utrpení, které ti přichází od lidí, skrze různé situace nebo tvé tělo. Vnitřní utrpení rovněž.

Ponechej všechno Mé vůli a přej si, aby byla vykonána. Žij bohatstvím Mých slov z kříže. V nich je obsažena velká katecheze a esence Mého Testamentu.

„Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,46)

„Otče, odpusť jim: nevědí, co činí.“ (Lk 23,34)

„Vpravdě ti říkám, dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lk 23,43)

„Otče, do tvých rukou odevzdávám své ho ducha.“ (Lk 23,46)

„Ženo, hle tvůj syn ... Hle, tvá matka.“ (Jan 19,26–27)

„Žízním.“ (Jan 19,28)

„Je dokonáno.“ (Jan 19,30)

Zpytování svědomí:

Nezůstávej při vnějších faktech. Podívej se, jak vypadala tvá touha. Byla taková jako Moje?

Ve kterých chvílích a situacích jsi zapomínala? Kdy ti bylo těžko, kdy nejobtížněji?

Co ničilo tvé toužení?

Povšimni si toho, co bylo nejhorší. Odevzdej Mi to. Pros, aby ti pomohla Má Matka, svatí, andělé.

A lituj, pros, abych napravil, abych doplnil tvoji oběť dne, hodiny, chvíle.

Nemá být žádný prázdný čas. Nemá být vyplňování času ledačím. Nemá být zabývání se sebou, jinými, kteří neobohacují duši. Nemají být prázdné rozhovory

a myšlenky. Nemá se podléhat chtění těla, myšlenek, srdce.

To všechno zhasí touhu, která je tvým životem. Zhasí i život těch, pro které žiješ.

Středa 29. 11. 1989, 12:05 h.

Všechny obtížné situace, zvláště ty „beznadějné“, jsou ti dány pro to, aby ses ke Mně obracela o pomoc. Toužím tě provázet a nést během tvého pozemského života. Toužím, abys byla neustále obrácena ke Mně. Abys počítala se Mnou, ne sama se sebou a svými bratry. Toužím skrze tvoji slabost vyjevit Moji přítomnost u tebe i ve světě – Moji dobrotu, laskavost i sílu. A nade všechno chválu Boha – Krále a Pána všeho stvoření.

Slabost ať se stane tvou radostí, protože Má chvála je v tobě a skrze tebe vyjevna druhým – především těm, kteří ztratili svou důvěru a víru v Moji všemohoucnost i milosrdenství.

Důvěřuj svému Bohu, a On tě zachrání a dovede k Prameni Života.

Čtvrtek 30. 11. 1989, 23:45 h.

Ať tě neznepokojují vnější obtíže ani tvá duchovní nouze. Ty tě vlastně ke Mně přibližují. Nestvořil jsem tě dokonalou, ani jsem tě nezbavil těžkostí a trápení, abys nebyla soběstačná, ale stále potřebovala Moji oporu a lásku.

Toužím tě obdarovávat, a mohu to dělat jenom tehdy, když ty toužíš přijímat. Když nemáš nic v sobě, potřebuješ všechno ode Mne. A tehdy se děje zázrak naplňování Mnou: proměnění ve Mne. A všechno ostatní, co potřebuješ ze světa, se ti také doplní.

Všechno, co neobohacuje tvou duši, je nepotřebné, je to zbytečnost a překážka. Já jsem tě vyvolil, abych tebe i další rozvíjel vnitřně. Také společenství s lidmi – třebaš byli svatí – pokud není místem vybraným Mnou pro tebe, aby tam rostlo tvoje srdce. Nesud', že ty jim jsi mož-

ná potřebná. Když ztrácíš duchovně, je také neobohacující.

A přece ať děláš cokoli a ať jsi kdekoliv, musíš se starat pouze o dobro duší: své i těch druhých. Péče o tělo má smysl jenom tehdy, když přináší užitek duši.

Cožpak není škoda času na kompromisy? Na zdánlivé dobro? Cožpak není škoda, aby duše – svatyně Boha – byla zaplňována něčím, co není Bohem?

Neděle 18. 2. 90, 10:10 h.

Pokud jdeš k druhému člověku beze Mne, jdeš zbytečně.

Chceš-li mu pomáhat pouze svými silami, tak přidáš svou slabost i hříšnost k jeho slabosti a hříšnosti.

Jestliže se obracíš na jiného, aby byl navrácen na Moje cesty, a neprosíš ve zkroušenosti, abych Já obrátil tebe, tak jeho duši učiníš horší svým farizejstvím a pýchou.

Jestliže chceš druhému ukázat lásku, a neprokazuješ ji Mně nade všechno – tak ho uzavřeš ve vlastním sobectví.

Jestliže toužíš dát světu Mne, a nedáš Mi beze zbytku sebe, tak jim dáš pouze svoji přetvářku a samolibost.

Obracejte se, děti Moje, na Moji cestu, na tu cestu, kterou jsem vám ukázal v Horském kázání⁽²⁾ a Mým vlastním životem.

Jděte a hlásejte světu Evangelium⁽³⁾ – sami buďte svědky evangelního života – jako Maria.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska: *Słowo pouczenia*. Wydawnictwo Agape sp. z o.o., wydanie drugie zmienione, Poznań 2019. Přeložila -vv- (Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Srov. Lk 22,39–46.

⁽²⁾ Srov. Mt 5,1–7,28.

⁽³⁾ Srov. Mk 16,15.

Open Doors: 340 milionů pronásledovaných křesťanů

Křesťané jako první propouštěni z práce a jako poslední adresáři podpory a humanitární pomoci. Covid se stal jedním z faktorů zhoršené situace křesťanů v zemích, kde je jejich situace tradičně křehká. Nárůst pronásledování a zabití pro víru je však celosvětovým trendem, ukazuje nový raport mezinárodního sdružení *Open Doors*. Počet křesťanů zavražděných z náboženských důvodů se loni zvýšil o 60 %. „Křesťané prosí, aby se na ně nezapo- mínalo v modlitbě a na platformách mezinárodní diplomacie,“ říká Cristian Nani, ředitel italské větve nadace.

Více než 340 milionů křesťanů je pronásledováno kvůli své víře, protože žijí v nepřátelských oblastech, jsou obětmi předsudků, netolerance, nemají možnost hájit svůj život, jejich svoboda a vlastnictví jsou ohrožovány. Chmurný obraz předkládá ve svém novém raportu mezinárodní sdružení *Open Doors*, založené v roce 1955 na pomoc pronásledovaným křesťanům. Analýza nadepsaná *World Watch List* byla 13. ledna 2021 představena v tiskovém středisku italského parlamentu.

Dokument konstatuje, že pronásledování křesťanů se rozrůstá ve všech oblastech. V minulém roce bylo zabito pro víru 4 761 křesťanů (každý třináctý den jeden, šedesátiprocentní nárůst ve srovnání s rokem 2019, 2 983 zabitých). K největším masakrům docházelo v Nigérii a v subsaharské Africe. *Open Doors* dále mluví o 4 277 křesťanech vězněných bez procesu, téměř vždy na základě smyšlených obvinění. Jediný pozitivní údaj poukazuje na nižší počet zničených kostelů a náboženských areálů (oratoře, semináře, školy, nemocnice), z 9 488 v roce 2019 se snížil na 4 488 v loňském roce.

V klasifikaci států se situace jednoznačně zhoršila. Dvanáct zemí označuje raport za dějiště extrémního pronásle-

dování. Od roku 2002 je na prvním místě Severní Korea, za níž následují Afghánistán, Somálsko, Libye, Pákistán, Eritrea, Jemen, Írán, Nigérie, Indie, Irák a Sýrie.

V zemích, kde byla situace křesťanských komunit nestabilní již dříve, jako Indie, Vietnam, Myanmar nebo Bangladéš, se zpravidla situace velmi zhoršila v souvislosti s pandemickými restrikcemi. Celkově je nejčastější příčinou diskriminace radikální islamismus, etnické antagonismy v Africe, represe ze strany komunistického režimu v Číně, hinduistický extrémismus v Indii a organizovaný zločin ve Střední Americe. Jen v Indii nadace *Open Doors* pomáhala více než stovce tisíc křesťanů, kterým byla otevřeně odmítnuta pomoc kvůli jejich víře.

„Covid je zcela jistě jedním z klíčových prvků naší analýzy ve vztahu k diskriminaci křesťanů v roce 2020. V řadě zemí jsme slyšeli stížnosti na to, že se křesťané kvůli své víře ocitli poslední v řadě a nezřídka na konci distribuované pomoci už nic nezbyvalo,“ konstatuje Cristian Nani.

„Při analýze vyhodnocujeme stupeň násilí, jakému jsou vystaveny křesťanské komunity v zemích, kde dochází k určité formě diskriminace a pronásledování. Rozlišujeme pět hlavních oblastí, ve kterých k diskriminaci dochází:

- *jednak soukromý život, tedy oblast vlastního prožívání víry,*
- *dále rodinnou oblast, tedy jak může prožívat křesťan svůj náboženský život v rámci své rodiny, protože – jak je známo – v případech konverze se může rodina stát prvním pronásledovatelem,*
- *pak je tu společenský, sociální život, tedy oblast práce a vzdělání,*
- *potom otázka státu, jakého druhu jsou zákony a zda mohou nějakým způsobem diskriminovat,*
- *a konečně život církve, nakolik je možný život církevní komunity, zda je ome-*

zován nějakými restrikcemi, monitorován státem, cenzurován apod.“ (2.50)

Zdroje pronásledování klasifikuje *Open Doors* podle devíti kritérií, která vyplynula z průzkumů v terénu, počínaje náboženským nacionalismem a prosazováním jediného náboženství, dále etnický a kmenový antagonismus, denominační protekcionismus (v rámci křesťanských vyznání), státní útlak, intolerance, která se objevuje i v některých rozvinutých zemích, a konečně diktátorská paranoia a korupce, vysvětluje Cristian Nani. Na otázku, jaké trendy se specificky projevíly v uplynulém roce, odpovídá:

„Rozlišili jsme pět základních trendů:

- *Prvním z nich je covid-19, který vyhrotil kulturní, sociální a ekonomickou zranitelnost v některých společnostech.*
- *Druhým trendem je militantní islamismus, který využil restrikcí spojených s pandemií k expanzi zejména v zemích subsaharské Afriky.*
- *Také třetí trend má souvislost s covidem-19, jde o větší dozor nebo restrikce náboženské svobody ze strany určitých vlád.*
- *Další tendencí je posilující provázanost nacionalismu s majoritním náboženstvím v některých zemích.*
- *A poslední: covid-19 přispěl ve Střední Americe ke konsolidaci vlivu kriminálních skupin, obchodníků s drogami.“*

Jak dodává ředitel italské větve organizace *Open Doors*, křesťané žijící pod útlakem prosí zejména o to, abychom na ně pamatovali v modlitbě. A konkrétně na mezinárodní platformě, v kulturně ekonomických vztazích mezi státy je důležité mít na paměti úroveň lidských práv, mezi něž patří náboženská svoboda. Zdůrazňuje zároveň, že právě ve společnostech, kde je víra rizikovým faktorem, jako je Irák nebo Sýrie, se nakonec přítomnost křesťanů může ukázat jako zcela klíčová pro obnovu zdevastovaných zemí a srdcí poznamenaných beznadějí.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
14. 1. 2021 (Redakčně upraveno)

Hrabyně - schránka zázraků

Dějiny víry vyprávějí spoustu příběhů. A nejkrásnější bývají tehdy, dotkne-li se v nich Boží ruka obyčejného člověka a vyvede ho ze spárů bolesti, trápení či neléčitelné nemoci. Naším úkolem ovšem není pouze je číst a nechat se jimi vést, ale také je pomáhat uchovat. A pomáhat pro ně budovat důstojná místa, která budou jakousi schránkou, k níž přicházejí poutníci. Příklad si v tomto ohledu můžeme vzít z P. Jana Böhma: kněze po 45 let spjatého s jedním slezským poutním místem, které je zároveň spojeno s nespočty zázraky, a které on neúnavnou prací pomohl zvelebit.

Dvě pověsti

Ono poutní místo hledíme na severovýchodě naší republiky. Mezi Opavou a Ostravou leží obec Hrabyně, kde nachází domov zhruba 1 200 obyvatel. A také trojlodní novorománský kostel Nanebevzetí Panny Marie.

Odpovědi na otázky ke vzniku poutního místa a k původu zdejšího milostného obrazu asi nikdy s jistotou nezjistíme. Hledat je můžeme ve dvou pověstech. První je o sedláku Hruškovi z Plesné u Ostravy. Ten měl putovat s vozem na trh do Opavy, doprovázen svým synkem. Dostali se k prudkým kopcům, kde koně nemohli utáhnout vůz. Sedlák jim chtěl odlehčit, a proto vzbudil chlapce, který spal. On přitom ale nešťastně spadl a zabil se.

Jeho otec jako své pokání podstoupil pouť do Říma k papeži, od něhož dostal rozhrěšení. A také úkol, aby na místě synkovy smrti postavil kapli, kterou zasvětil

Panně Marii. K tomu od papeže dostal milostný obraz s Bohorodičkou.

Sedlák Hruška po svém návratu kapli skutečně postavil a obraz do ní umístil. Také prodal svůj statek a nedaleko kaple si postavil domek, kam se uchýlil se svou ženou. Měli tak být první obyvateli Hrabyně.

Pověst druhá se věnuje především milostnému obrazu: ten neměl pocházet od papeže, ale do Hrabyně (kde už měl stát kostelík) se dostal zásluhou jistého poutníka, který tudy procházel. Nikdo neví, odkud a kam šel, jen to, že ve Slezsku tou dobou zuřily konflikty třicetileté války. A také to, že poutník ve strachu obraz schoval do křoví.

O obraze nikdo nevěděl, muž se pro něj nevrátil. V trní se však za některých nocí objevovalo světélko. Místní si mysleli, že se jedná o bludičku. Až obecní pasáček si všiml, že jeho vepří při návratu domů scházejí do křoví. Nikdy jim v tom nedo-

kázal zabránit, a proto místo prozkoumal. S námahou se trním prodral, až prý uviděl své vepře, jak klečí u mariánského obrazu.

Další historie

Obě tyto pověsti podnítily zdejší poutní tradici. Ta doznala rozkvětu především v 18. století, kdy přicházela procesi tak početná, že bylo třeba postavit pro ně větší svatostánek.

V tomto období měl Hrabyni v držení rod Mitrovských z Mitrovic a Nemyšle. Z něho pocházel svobodný pán Matyáš Arnošt, který na fakt přibývajících poutníků reagoval a roku 1723 začal na vlastní náklady se svým synem Arnoštem Benjaminem budovat kostel nový.

Klenutá zděná stavba byla hotová kolem roku 1730. Ovšem vysvěcení nese až letopočet pozdější, konkrétně 1761.

Zázraky

Jestli něco charakterizuje poutní místo Hrabyně, pak četné zázraky, které se zde odehrály. Tamní kostel jako by byl jejich schránkou, která je uchovává.

Drtivá většina z nich se datuje do 18. století. A začneme rokem 1722, kdy se do kostela vloupali zloději. Všechny cennosti naházeli do pytle, ovšem loupež nedokončili. Nikdo neví, co se odehrálo, ale druhý den zde byl nalezen ranec se všemi předměty. Nic se neztratilo, což lidé přičítali milostnému obrazu a jeho zázračné moci.

Novorománský kostel Nanebevzetí Panny Marie v Hrabyni

Poutní stezka *Romea Strata*

Ty nejčtenější a zároveň nejkrásnější příběhy se ovšem týkají uzdravení nemocných. Již při vyklizení starého kostela před jeho zbouráním bylo za oltářem nalezeno několik berlí. S největší pravděpodobností od nemocných, kteří zde našli vyléčení. To dokládá i nález mnohých stříbrných darů, přinesených jako poděkování.

Spousta zdejších zázraků (především v souvislosti s kostelem vystavěným hrabětem Matyášem Arnoštem) je také se svědectvími zaznamenána a dodnes se s nimi můžeme seznámit.

Například s příběhem ctihodné sestry Cecilie von Neffinové ze Svatého Ducha v Ratiboři. Původně pocházela z šlechtické rodiny a měla velký sen vstoupit do kláštera. Jenomže to jí znemožňovalo bolestivé ochrnutí. Zámožná rodina vyzkoušela všemožné lékařské prostředky, ty ale nepomáhaly. Uzdravila se až po vykonání pobožnosti k obrazu Panny Marie v Hrabyni, kterému se ona a její matka zaslíbily. Cecilie mohla odložit berle a zároveň vstoupit na řeholní cestu.

Další milost v Hrabyni našla děvečka jménem Marina. V roce 1738, v době adventu při velkých mrazech venku upadla a do stehna si zabodla jako prst dlouhé větánko. To se zlomilo o stehenní kost a uzavřelo se v ráně. Ta Marině otekla a způsobovala silné bolesti. Kvůli nim nemohla spát, zranění jí také ztěžovalo chůzi a navozovalo celkovou slabost. Dokonce hrozilo, že zemře.

Jedinou možnost představovalo rozřezání svalu a vytažení ulomeného kousku. Děvečka však byla velmi chudá a nemohla si zákrok zaplatit. Jedné noci se jí zdál sen. V něm putovala do Hrabyně k milostnému obrazu. Když po těžké cestě uviděla zdejší kostel, cítila jemnou a osvěžující vůni. A když se ke kostelu dostala, učinila slib, že pomůže-li jí Panna Maria od zranění, bude se po celý rok každou sobotu postit.

Jedné noci se nechala ubytovat v Hrabyni u kostelního správce. Ke spánku se ukládala s bolestmi. Ráno se však stalo, že špička větánka vylezla na druhé straně stehna ven. Marina ji uchopila a celý kus větánka opatrně vyndala.

A nato měla před svědky zvolat: „Budíž věčný dík Pánu Bohu, že mi prostřednictvím obrazu Hrabyněské Matky Boží po-

Území Moravy protíná dálková poutní stezka *Romea Strata*, která vede do Říma. V roce 2018 vznikla *Evropská asociace Romea Strata* s cílem znovuobjevit a představit starobylou poutní stezku víry a kultury *Romea Strata*, která v minulosti vedla od Baltského moře až do Říma a fungovala jako spojnice mezi Západem a Východem. *Romea Strata*, v překladu doslova „Římská cesta“, je označení pro síť poutních stezek (www.romeastrata.org).

Poutnictví v sobě od pradávna neslo kulturní význam a obohacení. *Romea Strata* vznikla na uzlech obchodních cest, které byly později užívány jako stezky věřícími poutníky, obohacovanými na každém kroku o nové zkušenosti. Cesta proměňovala člověka, který se vydal na cestu, v poutníka a vedla ho do svého cíle tak, aby po příchodu do Říma pohlédl na hrobky apoštolů Petra a Pavla jako nový člověk.

Úsek jihomoravské části stezky spojuje místa s bohatou duchovní a kulturní tradicí. Protíná místa Velehrad, Křtiny, Brno, Rajhrad a Mikulov. Trasa je vedena členitou vrchovinou Chřibů s četnými vyhlídkami a množstvím archeologických lokalit. V úseku mezi Brnem a Křtinami

prochází nádhernou přírodou Moravského krasu a jižní část cesty, která se napojuje na rakouskou trasu, lemuje neokonečné vinohrady a jedinečná dominanta Pálavy s vrcholky Pavlovských vrchů.

V květnu 2021 půjdeme „prošlápnout“ poutní stezku z Velehradu do Mikulova, a bude-li to dovolovat situace, budeme pokračovat přes Rakousko do severoitalského města Aquileia. Putování jihomoravskou částí stezky je rozděleno na šest etap a účastníci se mohou rozhod-

nout, na které etapě se připojí a kam až dojdou. Začátek poutě je naplánován na **neděli 16. května**. V 8.30 bude na Velehradě sloužena mše svatá s požehnaním poutníků a poté se vyкроčí směrem na Klimentek. Při závěrečné etapě v **pátek 21. května** vyjdou poutníci z Mikulova a na hranicích předají štafetu rakouským organizátorům. Podrobnosti cesty jsou popsány na www.cirkevniturstika.cz.

Kterýkoliv úsek cesty lze projít kdykoliv i při soukromých poutích. Celé léto je před námi, tak nazujme boty a vydejme se na pouť!

Bc. Petra Dolíhalová, vedoucí oddělení církevní turistiky brněnského biskupství
(Zdroj: www.cirkev.cz, 15. 4. 2021, redakčně upraveno)

mohl! Podívejte se, zde je kus větánka, které samo vyšlo na druhé straně nohy.“

Postupně došlo ke zmírnění nemoci a k úplnému uzdravení.

Jiný příběh je z roku 1755. Magdaléna Sieslinová měla velmi nemocného desetiletého syna. Na rukou i pažích se mu otvíraly rány. Magdaléna svou důvěru soustředila k obrazu Matky Boží v Hrabyni. V tamním kostele se pomodlila dva různé. Jeden za duše v očištění, druhý ke cti Panny Marie. Se synkem se zde také účastnila zpívané modlitby *Salve Regina*.

A právě tehdy malému chlapci začaly rány osychat. Jeho matka dále pokračovala v chvalozpěvech a modlitbách za uzdravení. Po návratu domů zaznamenala, že synkův stav se skutečně lepší, až se nakonec uzdravil úplně.

Útočiště nemocných

Z dalších zázraků spjatých s poutním místem si uvedme ještě následujících pět.

Útočiště u Hrabyněské Panny Marie našla například Barbara Kovalčíková. Po těžkém pádu měla tři zranění na noze. Stav

se zhoršoval, nikde nenacházela pomoc. Dokonce byla zaopatřena svátostmi umírajících. K jedné naději se nicméně ještě upřela: k té, kterou nabízel milostný obraz Panny Marie v Hrabyni. Zde měla slíbit, že když se uzdraví, zúčastní se hrabyňské pouti. Bohorodička ji vyslyšela a ona se vyléčila.

Synek krčmářky Magdalény Vítkové Florián spadl do studny. A to tak nešťastně, že ve vodě ležel hlavou dolů. Vytáhli ho po čtvrt hodině a přitom nejevil známky života. Rodina žila nedaleko hrabyňského kostela. Krčmářka úpěnlivě prosila zdejší Matku Boží, přičemž jí dítě měla zaslíbit. A slíbila, že zde nechá sloužit mši svatou.

Chlapec se uzdravil. Nicméně později měl jiné obtíže. Na očích se mu objevily velké boule, pro které neviděl. Poprosil svoji maminku, aby ho zavedla do zdejšího kostela. Odpověděla mu, ať počká do rána, a na oči mu přivázala obklad z petrželové natě. Zároveň v duchu slíbila, že za uzdravení synka dá sloužit mši svatou ke cti milostného obrazu v Hrabyni.

Když se k chlapci vrátila za půl hodiny, řekl jí, že vidí jako dříve a že u okna spatřil Pannu Marii stojící ve veliké záři. Od té doby boule na očích již neměl.

Roku 1755 se v této rodině stala ještě jedna událost. Tentokrát dceří Kateřině, která dostala do rukou i nohou křeče. Přetrvávaly celé dva dny. Krčmářka nechala v hrabyňském kostele sloužit mši svatou a přitom zazpívala *Salve Regina*. A své

nemocné dítě přinesla do kostela. Na začátku mše svaté Kateřina matku poprosila, ať ji nechá klečet. I přesto, že předtím byla schopna pouze ležet, nyní dokázala klečet po celou dobu pobožnosti. Po ní sama vstala a byla zdravá.

A uzdravení u hrabyňského obrazu našel i Johann Langer. Trpěl prudkým zánětem očí, které mu neustále slzely. Za své uzdravení slíbil každoroční návštěvu kostela v Hrabyni a pouť k milostnému obrazu. Dne 15. srpna 1755 k němu také vyšel. Po vykonané modlitbě se vydal na zpáteční cestu a během ní zjistil, že je uzdraven. Dále se také uvádí, že příští rok před slavností Nanebevzetí Panny Marie měl v očích záškuby a bolesti. Když však 15. srpna vykonal pouť do Hrabyně, odezněly.

P. Jan Böhm

I kostel, který vystavěli Mitrovští, byl nahrazen jiným. Roku 1885 byl z velké části stržen, aby o dva roky později vyrostl chrám nový. Pro to se ale musíme dostat k další podstatné kapitole. K té, kterou napsal P. Jan Böhm, první zdejší kněz poté, co se poutní kostel stal samostatnou farností.

P. Jan Böhm se narodil 15. srpna 1824 ve Studénce, tedy na slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Charakterizován je jako kněz rázovitý a drsně laskavý, lidsky opravdový.

Svůj život a své působení s Hrabyní spojil od roku 1863, kdy sem byl poslán

Řádem německých rytířů. Toto spojení trvalo dalších 45 let. P. Böhm se vyznačoval jako skvělý kazatel a také jako vlastenec a buditel. V červnu 1889 zde například spolupřipravoval tábor lidu.

Nicméně jeho neúnavná práce je vidět především na samotném kostele a na jeho současné podobě.

Životní myšlenkou P. Böhma bylo totiž nahradit tehdejší kostel a na jeho místě postavit nový a větší. To začal po nekonečných vyjednáváních a shánění financí i materiálu naplňovat již zmíněného roku 1885. Dne 3. srpna se uskutečnilo slavnostní zahájení stavby, 15. srpna o slavnosti Nanebevzetí Panny Marie byl posvěcen základní kámen. Kostel 12. června 1887 vysvětil olomoucký biskup Gustav Belrupt-Tissac. Kromě jiného je prostor doplněn souborem barokních soch od Jana Michaela Scherhaufa, které se zachovaly z chrámu předchozího.

Působení P. Jana Böhma, mimo jiné oceněného slovy uznání od samotného arcibiskupa Viléma Rakousko-Těšínského (patrona hrabyňského kostela), je zachováno na pamětní desce umístěné na budově fary. A také v básni Petra Bezruče, který do Hrabyně přicházel při poutích se svým otcem a na něhož velmi zapůsobila knězova kázání.

„Dávno je tomu,
tenkrát jsem býval hezounký hoch –
po cestě jsem zpíval,
korouhev napřed,
za ruku otec vedl mne dolem
a vedl mne horem,
vedl mne po poli a vedl mne borem,

Interiér novorománského kostela Nanebevzetí Panny Marie v Hrabyni

až přišla Hrabyň, vysoká Hrabyň,
mohutný kostel s Marií Pannou,
poutníkům žehnal pan farář Böhms.

Byli tu z Modré a byli tu z Polské,
byli od Váhu a my od Těšína,
nabit byl kostel, sladkými zory
hleděla na nás Hrabyňská Panna
a před ní kázal pan farář Böhms.“

V Hrabyni

Hrabyň je spojená s nespočetnými zá-
zraky a uzdraveními skrze milostný obraz
Panny Marie. K němu stále můžeme při-
cházet. Stejně jako za příběhy vyléčení,
uchovanými kostelem stojícím u hlavní
silnice, na kterou shlíží z jiného obrazu
Panna Maria s malým Ježíšem v náru-
či a s nápisem: „Ochránkyň Slezska“.

Můžeme zde příkladně vidět, že zázra-
ky, ač dějící se po dotyku Božím, jdou ru-
ku v ruce s lidskou obyčejností.

A neplatí to pouze pro Hrabyň, ačkoliv
právě v tamních příbězích sledujeme,
že Bůh nedává milosti těm, kteří oplát-
kou vracejí peníze, ale těm, kteří zaslíbí
sami sebe. A ať poutí, pobožností či ře-
holním životem, dávají tím to nejcen-
nější, co můžeme mít: sebe samé.

To je právě dar obyčejných lidí, dar po-
cházející z prostoty. A z ní plyne upřímná
víra a pravidlo nedávat bohatství ze
svého majetku, ale ze svého srdce.

Mějme toto na paměti při pouti do
Hrabyň, ať při tradičních mariánských
slavnostech o slavnosti Nanebevzetí Pan-
ny Marie, tedy při zdejší tradici trávající
od 18. století, či jako osamělí poutníci
k milostnému obrazu.

Naplno nám tak může vyniknout i od-
kaz P. Jana Böhms. Kněze, který není
v učebnicích mezi svatými, o kterém si
celý svět nevypráví příběhy, doplněné
o nadpřirozené skutky, a přesto se stal
prostředníkem velkého Božího díla. Ta-
kovým, jakým můžeme být my všichni.

P. Jan Böhms je podepsaný pod krás-
ným kostelem, který je dodnes hmatatel-
ným dějištěm zdejších četných uzdravení.
Jako by měl na paměti, že každý zázrak,
ať je sebevětší, může z historického hle-
diska zaniknout, když jej nikdo necho-
vá. A když pro něj nepomůže vybudovat
důstojné místo, schránku, kde bude ulo-
žený navěky.

Prohlášení předsedy ČBK k projednávání novely zákona o exekutorech

Přinášíme vám prohlášení arcibis-
kupa Jana Graubnera, předsedy ČBK,
ohledně neúměrně dlouhého projed-
návání novely zákona o exekutorech,
z čehož plyne řada negativních dopa-
dů především na ty nejslabší a nejzra-
nitelnější:

ČBK pozorně sleduje projednávání
novely zákona o exekutorech, jejímž cí-
lem je pomoci lidem stíženým exekucí.
Dopady současné epidemiologické situace
dále zhoršují ekonomické postavení těch
nejohroženějších (nezaměstnaných, agen-
turních pracovníků, matek samoživitel-
ek). Mnozí z nich již museli řešit dosa-
vadní výpadky příjmů dalšími půjčkami.
V dohledné době lze proto očekávat no-
vou masivní vlnu exekucí, na niž ovšem
není náš stát legislativně připraven.

Jsme znepokojeni tím, že o novém
exekučním řádu se jedná již 2 roky bez
reálného výhledu na schválení do kon-
ce volebního období. To spolu s absencí

novely insolvenčního zákona vytváří pro
dlužníky systém takřka nevolnický. Ne-
jde přitom jen o ně, ale i jejich rodiny,
a zejména děti, pro něž současná pod-
oba výkonu exekucí představuje zdroj psy-
chické zátěže, jež je může trvale poškodit.

V neposlední řadě jsou zde i negativní
dopady na sociální a daňový systém. Je
proto třeba dále neotálet a s veškerou váž-
ností a odpovědností upřít legislativní síly
k přijetí zákona, který nebude problémy
dále prohlubovat, ale řešit. Potřebujeme
takový exekuční řád, který nebude fun-
govat jako dluhová past; řád spravedli-
vý, stavící na civilizovaných principech
koncentrace řízení, místní příslušnosti
exekutora a jeho určení soudem. Staví-
me se tím nejen za ty nejslabší, ale vlast-
ně za celou společnost a obecné dobro.

Praha, 15. března 2021

Mons. Jan Graubner,
arcibiskup olomoucký a předseda ČBK
(Převzato z www.cirkev.cz)

Objevené zlomky ilustrují, jak vznikala Bible

Nejdůležitější objev biblické archeo-
logie od okamžiku nalezení Kumrán-
ských svitků na přelomu 40. a 50. let
minulého století – tak představuje nej-
novější nález starozákonních fragmen-
tů profesor Marcello Fidanzio, ředitel
Institutu archeologie a kultury biblických
zemí. Jak zdůrazňuje, tato událost nás
upozorňuje, že rekonstrukce biblické-
ho textu ještě neskončila. Svatá země
a zejména Judská poušť skrývá ještě
nejedno tajemství.

Zlomky textů, představené veřejnos-
ti v březnu tohoto roku, jsou bezmá-
la dva tisíce let staré a obsahují verše
z knih „malých proroků“, zejména Za-
chariáše a Nahuma. Pro biblisty jsou
o to důležitější, že pocházejí z doby,
kdy se formovala konečná verze Písma.

„Jsou to malé zlomky, dosti omezený
počet veršů řecky psaného Starého záko-
na. Svědčí nicméně o tom, že na začátku
2. století se zachovává ještě to, co badate-

lé nazývají »tekutostí«
textu. Znamená to, že jsme dosud v období, ve kterém nebyl
biblický text definitivně ustálen, v ob-
dobí, kdy se Bible ještě utváří. Díky těmto
objevům poznáváme malý úsek této his-
torie, její novou variantu. Zajímavé je,
že v tomto textu není Boží jméno – tedy
ona čtyři písmena, která se nesmějí vy-
slovit – zapsáno řecky, nýbrž hebrejsky,
totiž v paleohebrejštině, v jazyce, který se
užíval v dobách prvního chrámu. Doklá-
dá to, že podobně jako v Ježíšově době se
k Božímu jménu přistupovalo s velkou
úctou, nebylo vyslovováno. A pro všech-
ny případy, aby se předešlo chybě, bylo
zapisováno jiným způsobem, za užití jiné
abecedy. Tímto způsobem byl čtenář va-
rován, že toto jméno se nemá číst. Svěd-
čí to o velké úctě nebo spíše o posvátnos-
ti v přístupu k textu Písma.“

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html
(Redakčně upraveno)

Obrácení v buddhistickém klášteře

Esther Bakerová je pseudonym hrdinky neobyčejné knihy s názvem „Byla jsem buddhistická mniška“. Její život je důkazem toho, jak „nepokojné je srdce člověka, dokud nespočine v Bohu“.

Životní filosofie

Když líčíme Estheřin příběh, je zapotřebí připomenout, že děvčátko bylo odevdáno Bohu ještě v lůně matky, která vybidnuta pastorem se s ním modlila za zachránění svého ještě nenarozeného dítěte. Žena s vděčností pokřtila svou dcerušku a o něco staršího syna. Kromě těchto náboženských úkonů však Estheřini rodiče měli nedůvěřivý a odmítavý vztah k církvi. „Křesťané jsou směšní a uboží, křesťanství je zbytečné smetí“ – tak zněl text, který Esther napsala v dětství na Písmo svaté. Dívka byla od časných let načichnuta odporem k církvi, který šířil její otec. Navlečena do barevných matčiných šatů se vypravovala na spiritistické seance, k chiromantům a věštcům. Ačkoliv se Esther na těch praktikách přímo nepodílela, i tak probouzely její zájem o okultismus. Dívka jej začala praktikovat na studiích. Do středu svého života postavila sebe samu a dělala vše, co ji bavilo, pokud tím neublížovala druhým. Sexuální nevázanost, alkohol a často hedonistický přístup k životu zvyšovaly smutek a osamělost. Rozvíjení záliby v zahradnictví, zakončené diplomem na prestižním kolegiu jí nepřineslo žádné uspokojení. Prázdnota... Co vlastně hledala? Odpovědi na otázky množící se v hlavě: Kým jsem? V čem spočívá život? Co se děje po smrti? Křesťanství, skrze názory na něj, jaké si Esther odnesla z domu, jí bylo už dávno škrtnuto z listiny zdrojů, které mohly obsahovat možnou odpověď na její dilemata. Jistou dobu se dívka zajímala o působení skupin Hare Krišna nebo o Svědky Jehovovy, až se jí nakonec v hlavě objevila myšlenka na buddhismus.

Romance s buddhismem

Esther poznala Buddhův příběh a opácela se jeho postřehy, jejichž pramenem bylo tzv. osvícení pod fikovníkem. Útěk od veškerého utrpení, to znělo velmi slibně. Být ničím, nic a nikoho nevladnit. Negace Boží existence. Meditace a krajní askeze měly zajistit odtržení od světa, zbavení se

pocitů, emocí a fyzických předmětů, což mělo následně ochránit před utrpením vyplývajícím ze spojení se světem. Esther začala dodržovat pět buddhistických zásad: neníčit nic živého, necizoložit, nekrást, nepožívat alkohol a nelhat. Hltala poznatky z okruhu v 6. stol. př. n. l. narozeného Buddha, čili Siddhárty Gautamy, vedoucího bezstarostný, luxusní život po boku kněžny, se kterou se oženil. Siddhárta veden zvědavostí jednoho dne utekl z paláce a putoval po okolí. Byl otřesen a hluboce zasažen nepřilíš pohádkovou skutečností opravdového života. Vrátil se do paláce s touhou najít způsob, jak odstranit ze života utrpení, načež nedlouho poté odešel z knížecího dvora navždy a vedl život askety.

Indie, Thajsko, Japonsko – cesty po Asii v Esther prohloubily touhu po rozvoji osobnosti jako buddhistické mnišky. Věřila, že dobrá karma zajistí šťastné „znovuzrození“, a ta špatná zase méně příznivé. Hromadění zásluh mělo přinášet skvělou reinkarnaci, čili přecházení existence (ne duše) z jednoho žití do druhého, v podobě jiného člověka, hladového ducha, medvěda nebo ováda...

Když už byla obyvatelkou buddhistického klášteře, oholila si hlavu, což mělo symbolizovat prostotu a odřeknutí se samolibosti. Vstávala ve tři ráno, oddávala se meditacím a práci, většinu času trávila v samotě. Vybízeli jí ke zdrženlivosti ve vyjadřování citů a emocí. Buddha totiž učil, že ty vedou k závislosti, což s sebou přináší zotročení a utrpení, a tomu se vlastně měla vyhýbat. Esther se bez odporu třikrát klaněla až k zemi před velkou sochou Buddha a podobnou úctou projevovala starším mnichům a mniškám.

Dotknutí srdce

Jednoho dne Esther začala vnímat jemné Ježíšovo volání. Příjezd křesťanské misionářky, její evangelizace plná víry a osobní rozmluva s ní se dotkly dívčina

srdce. Esther ale v sobě toto hnutí potlačila, aby mohla žít v buddhistickém klášteře na jihu Anglie. Přidělala se bílým šatem novicky a ve věku 27 let byla vysvěcena na buddhistickou mnišku. Když hleděla

na své kolegy, viděla lidi zraněné, kteří často, podobně jak ona, z krajnosti bujného žití vpadli do stavu totálního odříkání se, hledající... Ano – bolestně hledající pravdu. Někteří znechucení církevní institucí, v dětství nucení k účasti na náboženských obřadech nebo také z různých příčin „uražení Bohem“, od kterého sami odešli, hledali

cestu k osvobození se z bolesti existence. Ti lidé si nepřipouštěli myšlenku, že jenom Ježíš je branou do života v hojnosti, branou spásy.

Ustaraní Estheřini rodiče nepoznávali vlastní dítě. Viděli vyzáblou, zničenou ženu, v ničem nepřipomínající jejich dceru... Smutná matka už ztratila veškerou naději, že by mohla být vyrvána z destruktivních praktik...

A Ježíš byl celou tu dobu blízko. Znovu se něžně dotkl Estheřina srdce na Velký pátek, kdy se jí v hlavě objevily důrazné otázky týkající se jeho smrti. Všimla si na stěně stínu vytvářejícího podobu kříže a opět pocítila to známé vnitřní hnutí, tak jako kdysi během rozmluvy s misionářkou. Esther prožívala vnitřní zápas dvou krajností. Spatřovala v buddhismu zřetelný cíl svého života, a zároveň ji ovládala silná pochybnost o jeho smyslu – ve prospěch znamení plných lásky nepřekonaného Spasitele. Tento stav u ní trval několik let. Rozhovory s křesťany, touha po jejich společnosti, kladení otázek, přátelství s řeholnicí Elizabeth a nezapomenutelný film, který jí do hloubi duše otrásl: *Law of Love* s Jackie Pullingerovou, ukazující působení Ducha Svatého, uzdravujícího lidská těla i duše. „Bože, jestliže jsi opravdový, prosím, přijď“ – Estheřina prosba modlitba vyslovená s důvěrou i naději přinesla plody, po léta neskutečně hle-

daný pokoj srdce, který jí nedal svět ani život buddhistické mnišky. Setkání s dalšími, přejícími lidmi posilovalo první, nesmělé Estheriny kroky na cestách víry a přijetí vědomého rozhodnutí stát se křesťankou. Působení Boží prozřetelnosti zmírňovalo její obavy. Bázeň ustupovala před jistotou, že je chráněna, vedena a nekonečně milována. Modlitba místo buddhistické meditace, tajné návštěvy kostela, čtení Písma svatého. Nakonec Esther sundala hábit a opustila klášter. Prostě dovolila Bohu, aby ji našel.

Nová mise

Duch Svatý způsobil, že po mnoho let nevyznané hříchy tísnily dívčino obrozené srdce. Buddha nemá moc odpouštět hříchy. Kristus ponoří všechny, i kdyby byly jako šarlat, do oceánu svého milosrdenství. Po zpovědi se Esther cítila být novým stvořením, čistým, bezpodmínečně přijatým. Setkání s Jackie, ženou, kterou znala již z filmu, jehož zhlédnutí bylo pro ni milovým krokem ke křesťanství, přineslo plody spolupráce ve společné evangelizaci, o které Esther ani nesnila. „Otče, prosím, uděl mému srdci dary tvého Srdce, pro dobro těch, ke kterým mě posíláš.“ Ochota stvoření vyplňovat Boží vůli není dobrým Bohem znevažována. Výjezd

Esther do Thajska ukázal jeho mistrný plán. Bůh využil minulosti ženy, aby tak ona mohla přinést k Boží chvále hojný užitek, získávat jeho ztracené děti na základě vlastních prožitků. Kdo by lépe mohl rozumět lidem vyznávajícím jí tak dobře známé náboženství, kteří představují až 93 % obyvatel té země? Esther toužila být nástrojem v rukou dobrého Boha. Ukazovat pravdu, která osvobozuje. Byla svědkem neuvěřitelných obrácení i uzdravení. Z očí jí spadly šupiny. Po 13 let svého života uctívala stvoření, ale ne Stvořitele. Starala se vlastními silami a skutky, aby získala dobrou karmu, která jí měla zajistit vhodné vtělení, a zatím jsme milostí spasení, skrze smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista – jediného Pána a Spasitele. Pochopila, že Bůh nás zve k věčnému životu v jeho přítomnosti, překračujícímu svojí nádherou všechno vnímání oka, ucha i srdce. On chce být přítomný v životě každého člověka. Touží mít s každým živý vztah.

Píšíc onu knihu, Esther už 17 let kráčí za jediným opravdovým Spasitelem a dosvědčuje, jak neocenitelným vnitřním pokojem vyplňuje Bůh srdce člověka, který v něm spočine.

*Z Míhujcie się! 5/2019 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)*

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA KVĚTEN 2021

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Modleme se, aby ti, kdo nesou odpovědnost za finance, spolu s vládami usměřňovali finanční oblast a chránili občany před nástrahami s ní spojenými.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Děkujeme za mariánská poutní místa a prosíme, aby na nich lidé skrze Pannu Marii snadno nacházeli cestu ke Kristu.

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

dokonaleji a lépe než naše svědomí. Milování, jestliže nás svědomí neobviňuje, dodá nám to radostné důvěry v Boha a dostaneme od něho všechno, zač prosíme, protože zachováváme jeho přikázání a konáme, co je mu milé. A to je to jeho přikázání: abychom věřili ve jméno jeho Syna Ježíše Krista a navzájem se milovali, jak nám nařídil. Kdo zachovává jeho přikázání, zůstává v Bohu a Bůh v něm. A že v nás zůstává, poznáváme podle Ducha, kterého nám dal.

Evangelium - Jan 15,1-8

Ježíš řekl svým učedníkům: „Já jsem pravý vinný kmen a můj Otec je vinař. Každou ratolest na mně, která nenese ovoce, odřezává, a každou,

která nese ovoce, čistí, aby nesla ovoce ještě více. Vy jste už čistí tím slovem, které jsem k vám mluvil. Zůstaňte ve mně, a já zůstanu ve vás. Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce, neboť beze mne nemůžete dělat nic. Kdo nezůstane ve mně, bude vyhozen ven jako ratolest; uschne, seberou ji, hodí do ohně – a hoří. Zůstanete-li ve mně a zůstanou-li ve vás moje slova, můžete prosit, oč chcete, a dostanete to. Tím bude oslaven můj Otec, že ponese mnoho ovoce a osvědčíte se jako moji učedníci.“

Pondělí 3. 5. 2021

6:05 Pro víta mundi: Kostelník František Polster ze Strážnice (1928–2010) **6:45** Slovanský Velehrad **7:05** Klapka: S Janem Otto Píplou **8:10** Mezi pražci: Květen 2021 **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Outdoor Films s Klárou Kolouchovou (93. díl): Nejtěžší hora světa – K2 **10:55** Vezmi a čti: Duben 2021 **11:15** Cínovec **11:30** Počasí **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Poselství svatých: Marie, Matka Ježíšova **13:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry (5. díl): Nepostradatelní muži: Petr, Pavel a misijní dobrodružství **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Noční univerzita: Prof. PhDr. Vladimír Just, CSc. – Konformisté, kolaboranti, nebo hráči s ohněm? **16:00** V souvislostech **16:20** Dekalog IV.: Čtvrté přikázání **17:15** Stavitelé měst **17:30** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:20** S Hubertem do lesa: Ptačí záchranaři **18:35** Ťažká muzika **19:00** Madalen na Mohelnickém dostavníku 2018 **19:20** Sýrie: uprostřed popela **19:50** Přejeme si... **20:05** Biblická studna [L] **21:10** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Kulatý stůl **23:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILOAKA **0:00** Výpravy do divočiny: Zachraňme slony **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 4. 5. 2021

6:05 Koncert Wihanova kvarteta: Šumperk **7:05** Janomamové v Brazílii **7:30** Sedm výprav Josefa Vágnera (1. díl): Sen safari **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Počasí [P] **9:20** Pošta pro Holuba: Žena v církvi **9:35** V souvislostech **10:00** Noční univerzita: P. Marek Vácha – Ochrana přírody – křesťanský svět po encyklice Laudato Si' **11:10** Můj chrám: Akademický sochař Petr Váňa v kapli sv. Judy Tadeáše, Dobříchovice **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Litanie loretánské Jakuba Jana Ryby: Obrazy pražské Lorety na Hradčanech **12:25** Pražská Loreta **12:50** Ateliér užitě modlitby **14:00** Za obzorem [L] **14:30** Počasí **14:40** Jak potkávat svět (36. díl): Ivo Hrachovec **16:05** Muzikanti, hrajte **16:35** V pohorách po horách (73. díl): Bílá skála – Jizerské hory **16:45** Průplav Božího přání **17:25** Řeckokatolický magazín **17:40** Živě s Noe [P] **18:00** Mše svatá u příležitosti Dne hasičstva – svátek sv. Floriána: kostel sv. Mikuláše, Praha-Malá Strana [L] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 4. 5. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Buon giorno s Františkem [L] **20:50** Turiec, region magických vod **21:15** Do varu s Maxem Kašparů (2. díl): Duchovní a duševní zdraví **21:30** Za obzorem **22:05** Svatováclavský koncert Václava Hudečka a jeho hostů z Paláce Žofin v Praze **23:05** Terra Santa News: 28. 4. 2021 **23:25** Jako hořčičné zrnko (4. díl) **0:15** Poníky, Poníky **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 5. 5. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 4. 5. 2021 **6:25** Před muziku chasa stojí: MFF Myjava 2017 **7:40** Don Bosco: Světec, který skákal salta **8:15** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem: Výzkum galaxií, 1. díl **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Generální audience papeže Františka [L] **10:20** Klauzura **10:45** Čas pro Malawi **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka
TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Biblická studna **14:00** Za obzorem [L] **14:40** Královna a Matka Chorvatů **15:25** Zpravodajské Noeviny: 4. 5. 2021 **15:45** ARTBITR – Kulturní magazín (110. díl) **16:00** Cenakolo: Svědectví o Lásece, milosrdenství a přátelství **16:40** Letem jazzem (12. díl): Mladé naděje jazzové hudby **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:20** S Hubertem do lesa: Botožrout **18:35** Strýček Emu (1. díl) **18:45** V pohorách po horách (18. díl): Rabštejn – Hrubý Jeseník **18:55** Flešbky **19:30** Terra Santa News: 5. 5. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Adorace s chválami s mládeží z Ostravy-Poruby a P. Josefem Gazdou [L] **21:15** Dolní Ročov [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Noční univerzita: P. Vojtěch Kodet – Pravý vinný kmen **22:55** Generální audience papeže Františka **23:15** Dopisy z rovníku **0:00** Klapka: S Janem Otto Píplou **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 6. 5. 2021

6:05 Kambodža pohledem zblízka **6:30** Sedm výprav Josefa Vágnera (2. díl): Ráj antilop **8:05** Jako hořčičné zrnko (4. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V pohorách po horách (25. díl): Volovec – Roháče **9:30** Kulatý stůl **11:05** Terra Santa News: 5. 5. 2021 **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert Wihanova kvarteta: Šumperk **14:00** Za obzorem [L] **14:35** Počasí **14:40** V pohorách po horách (75. díl): Ondřejník – Moravskoslezské Beskydy **14:50** Hlubinami vesmíru s prof. Janem Paloušem: Výzkum galaxií, 1. díl **15:35** Generální audience papeže Františka **16:00** Mezi pražci: Květen 2021 **16:45** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán SDB – Je Bůh? A jaký? **18:00** Živě s Noe [P] **18:10** S Hubertem do lesa: Záhada medvědí jeskyně **18:25** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:30** Ovečky: 6. neděle velikonoční [P] **19:00** Večeře u Slováka: 6. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 6. 5. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (84. díl): S Radkem Baborákem [P] **21:30** Za obzorem **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Harfa Noemova **0:40** Zpravodajské Noeviny: 6. 5. 2021 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 7. 5. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 6. 5. 2021 **6:25** Bol som mimo: Ján Kolár **7:30** Kmochův Kolín 2019: Monsterkoncert blok A **8:20** Bible pro Severní Koreu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Sedm divů v Těrchové **9:55** Biblická studna **11:00** Na větrné hůrce **11:20** Poselství svatých: Ignác z Loyoly **11:35** Živě s Noe [L] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední

modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Dolní Ročov **13:00** Madalen na Mohelnickém dostavníku 2018 **13:25** Bulharsko: Kořeny Romů **14:00** Za obzorem [L] **14:30** Počasí **14:35** U NÁS aneb Od cimbalu o lidové kultuře (161. díl): Folk it – lidový tanec netradičně **15:35** Credo: Korouhve Karla Rechlíka **16:00** Zpravodajské Noeviny: 6. 5. 2021 **16:20** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **16:40** Záblesky nad Andami **17:10** Buon giorno s Františkem **17:55** Počasí **18:00** Živě s Noe [P] **18:15** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **18:20** S Hubertem do lesa: Lesní siláci **18:35** Sobecký obr **19:15** V pohorách po horách (3. díl): Bystrá **19:25** Nebe nad hlavou **19:50** Přejeme si... **20:05** Noemova pošta: Duben 2021 [L] **21:15** Víra do kapsy: Magnifikat, jak jej (ne)známe **21:30** Za obzorem **22:05** Ich bin: Já jsem **23:05** Letem jazzem (12. díl): Mladé naděje jazzové hudby **0:15** Fatima: Poselství Rusku **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 8. 5. 2021

6:05 Bol som mimo: Branislav Škripek **7:20** Opavská inspirace **7:35** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **7:50** Sedmihlásky (134. díl): Babka a kozlík **7:55** Cirkus Noeland (17. díl): Roberto, Kekulín a kouzelný flošinet **8:20** Strýček Emu (1. díl) **8:30** Rozlomená pečť **8:45** Ovečky: 6. neděle velikonoční [P] **9:25** ARTBITR – Kulturní magazín (110. díl) **9:35** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skocích u Žlutic **10:00** Online pouť Mary's Meals [L] **11:15** Mše sv. z kaple na Břvích v rámci on-line poutě Mary's Meals [L] **12:00** Angelus Domini **12:05** Přejeme si... [P] **12:20** Pod lampou **14:30** Iniciativa smíření [L] **16:00** Transport **16:35** Turiec, region magických vod **17:00** Stalingradská Madona **18:00** Jak věří katolíci: Cesta k jádru naší víry: Tělo trpící i oslavené: Mystické spojení Krista a církve **18:50** Průplav Božího přání **19:30** V souvislostech [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (21. díl) [P] **21:10** Chaplín hasičem [P] **21:40** V pohorách po horách (96. díl): Chabenec – Nízké Tatry [P] **21:55** Varšava 1943–1944: Boj za svobodu **22:55** Za obzorem **23:25** Koncert skupiny KAMELOT **1:20** Za obzorem **1:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 9. 5. 2021

6:05 Řeckokatolický magazín **6:20** Nigérie: Haleluja **6:50** Večeře u Slováka: 6. neděle velikonoční **7:15** Jako hořčičné zrnko (5. díl) **8:05** Jak potkávat svět (84. díl): S Radkem Baborákem **9:35** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **10:00** Mše svatá na poděkování za 15 let vysílání televize Noe: Ostrava, kostel sv. Václava [L] **11:15** Poutníci času (12. díl): Se Zdeňkem Bergmanem [P] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech **12:40** Dobrodružství před kamerou (21. díl) **13:50** Počasí **14:00** 15 let s NOE [L] **15:35** Muzikanti, hrajte **16:00** Chaplín hasičem **16:30** 15 let s NOE [L] **18:10** Cirkus Noeland (18. díl): Roberto, Kekulín a dvě sestry **18:35** Kočičí ostrov [P] **18:50** Ovečky: 6. neděle velikonoční **19:15** Strýček Emu (2. díl) [P] **19:25** Nebe nad hlavou **19:50** Přejeme si... **20:05** 15 let s NOE [L] **21:35** Filmový dárek [P] **23:15** Má vlast: Mariánské Lázně **0:25** Za obzorem **0:55** Polední modlitba Sv. otce Františka **1:10** Za obzorem **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 3. 5. o 7:00 hod.:

Svätá omša pre nepočujúcich

Priamy prenos s tlmočením do posunkového jazyka z kaplnky TV LUX.

Utorok 4. 5. o 22:15 hod.:

Kumrán.

Pátranie po zvitkoch od Mŕtveho mora (dokument)

Archeologický objav 20. storočia. Najstaršie biblické texty na svete. 70 rokov po ich objavení sú zvitky od Mŕtveho mora stále predmetom debát a výskumu. Kto ich napísal? Hľadanie od statigrafických vykopávk cez chemické analýzy farbiva až po štúdie využívajúce zrýchlenie častíc.

Streda 5. 5. o 20:30 hod.:

Fundamenty

(Rôzne formy apoštolátu)

Uvažovanie nad dokumentami II. vatikánskeho koncilu.

Štvrtok 6. 5. o 16:05 hod.:

Večera u Slováka (6. veľkonočná nedeľa)

Uvažovanie nad evanjeliom a liturgickými čítaniami najbližšej nedele dp. Vladimíra Slováka a jeho hosta.

Piatok 7. 5. o 20:30 hod.:

Frederik Ozanam – Svetský svätý (dokument)

Mladý univerzitný profesor Frederik Ozanam, zapálený pre pomoc chudobným a opusteným v duchu práce sv. Vincenta de Paul, neváhal konfrontovať vieru s rozumom.

Sobota 8. 5. o 12:00 hod.: Jarná púť na Horu Živčáková

Priamy prenos svätej omše.

Nedeľa 9. 5. o 8:45 hod.: Tvorivo (s farbami)

Aký by to bol svet bez farieb? Všetky kvety by boli rovnaké, po búrke by nevznikla dúha a maliari by nemali čím maľovať... Poďakujeme za farby pri výrobe domácej farebnej plastelíny, pri tvorivej hre s farbičkami, aj pri farebných kuchynských hokusoch-pokusoch.

Liturgická čtení

Nedeľa 2. 5. – 5. nedeľa

velikonoční

1. čt.: Sk 9,26–31

Ž 22(21),26b–27.28+30ab.31c–32

Odp.: 26a (*Budu tě chválit,*

Hospodine, ve velkém shromáždění.

Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Jan 3,18–24

Ev.: Jan 15,1–8

Pondělí 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba

1. čt.: 1 Kor 15,1–8

Ž 19(18),2–3.4–5

Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi*

pronikl jejich hlas.

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 14,6–14

Úterý 4. 5. – ferie

1. čt.: Sk 14,19–28

Ž 145(144),10–11.12–13ab.21

Odp.: srov. 12a (*Ať tvoji zbožní,*

Hospodine, vypravují o slávě tvé

vznesené říše. Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 14,27–31a

Středa 5. 5. – ferie

1. čt.: Sk 15,1–6

Ž 122(121),1–2.3–4a.4b–5

Odp.: srov. 1 (*Do domu*

Hospodinova půjdeme s radostí.

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,1–8

Čtvrtek 6. 5. – nezávazná památka sv. Jana Sarkandra (na Moravě: památka sv. Jana Sarkandra)

1. čt.: Sk 15,7–21

Ž 96(95),1–2a.2b–3.10

Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi*

národy o Hospodinových dívech.

Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,9–11

Pátek 7. 5. – ferie

1. čt.: Sk 15,22–31

Ž 57(56),8–9.10–12

Odp.: 10a (*Budu tě chválit mezi*

národy, Pane! Nebo: Aleluja.)

Ev.: Jan 15,12–17

Sobota 8. 5. – nezávazná památka Panny Marie, Prostřednice všech milostí

1. čt.: Sk 16,1–10

Ž 100(99),1–2.3.5

Odp.: 1 (*Plešete Hospodinu,*

všechny země. Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,18–21

BREVIÁŘ PRO LAIKY

1. – 8. KVĚTNA 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 2. 5.		PO 3. 5.		ÚT 4. 5.		ST 5. 5.		ČT 6. 5.		PÁ 7. 5.		SO 8. 5.	
Antifona	518	582	1673	1892	518	582	518	582	1708	1924	518	582	1653	1870
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	1673	1893	518	582	518	582	1708	1516	518	582	1653	1870
Antifony	587	660	1359	1512	843	946	858	963	874	1517	890	997	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	843	946	858	963	874	914	890	997	906	1014
Krátké čtení a zpěv	587	661	1674	1512	594	669	598	672	1710	1517	604	679	1362	1520
Antifona k Zach. kantiku	588	661	1360	1512	595	669	598	673	1361	1518	604	680	1362	1521
Prosby	588	661	1675	1512	595	669	598	673	1711	1927	604	680	1655	1872
Závěrečná modlitba	588	662	1360	1513	595	670	599	673	1361	1518	605	680	1362	1521
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	589	662	1676	1895	596	670	599	674	602	677	605	681	608	684
Závěrečná modlitba	588	662	1360	1513	595	670	599	673	602	677	605	680	608	684
Nešpory:														
SO 1. 5.														
Hymnus	517	581	517	581	1677	1897	517	581	517	581	1714	1518	517	581
Antifony	585	659	590	663	1360	1513	853	957	868	973	884	1519	900	1008
Žalmy	808	908	823	924	1678	1897	853	957	868	973	884	1932	901	1008
Kr. čtení a zpěv	586	659	590	664	1680	1514	596	671	600	675	1717	1935	606	682
Ant. ke kant. P. M.	586	660	590	664	1360	1514	597	671	600	675	1361	1520	606	682
Prosby	586	660	590	664	1681	1514	597	672	600	675	1718	1936	606	682
Záv. modlitba	588	662	588	662	1360	1513	595	670	599	673	1361	1518	605	680
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

SVATÁ FILOMÉNA

SVATÁ FILOMÉNA • NAŠE MOCNÁ PŘÍMLUVKYNĚ

Sestavila Mgr. Marcela Macháčková

Knížka představuje mladou světici, pannu a mučednici Filoménu, pocházející z nejranějších dob církve. Po 1 500 let (302-1802) zůstávaly její ostatky působící zázraky skryty světu. Získala mimořádnou úctu papežů, biskupů, světců, mystiků. Papež Řehoř XVI. se k ní utíkal jako k „divotvůrkyni“ 19. století. Blahoslavený Pius IX. ji prohlásil za „patronku Děti Panny Marie“. Svátý Jan Maria Vianney jí přičítal všechny své zázraky. Oddanost a láska ke svaté Filoméně zaznamenávají ve světě nový duchovní vzestup. Jedním z důvodů znovuoživené úcty k světici je i to, že svět 21. století nutně potřebuje obnovit křesťanskou autenticitu, statečnost i mravnost. Brožurka obsahuje kromě krátkého životopisu svaté Filomeny také svědectví o úctě k ní, modlitby, litanie, novény a písně k její cti.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • Druhé, doplněné vydání
Brož., 124x189 mm, 96 stran + 4 strany barevné
obrazové přílohy, 98 Kč*

RŮŽENEC SV. FILOMÉNY

Růženec se 13 zrnky, které symbolizují 13 let života sv. Filomeny (291-304). Součástí balení je i kartička s příslušnými modlitbami tohoto zvláštního růžence.

Kartička - 60x100 mm, růženec - 1 ks, 69 Kč

JEŽÍŠOVA BLAHOŠLAVENSTVÍ

BLAHOŠLAVENSTVÍ • MYSTICKÁ KNIHA LÁSKY JEŽÍŠOVA OTEVŘENÉHO SRDCE

*Luisa Karczubová • Odpovědný redaktor
Michal Altrichter SJ*

Vyšlo s církevním schválením. Text o blahoslavenstvích pojmenovává způsoby, jak Bůh jedná a sděluje se lidskému srdci. Biblická blahoslavenství patří k pilířům duchovního života a neexistuje klasická učebnice křesťanské spirituality, která by s nimi nepočítala. Autorka knihy je v duchu kardinála Tomáše Špidlíka předkládá jako „učebnici“ Ježíšova Srdce: kompas života a stravu našeho srdce.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Váz., A5, 344 stran, 320 Kč

PANNA MARIA

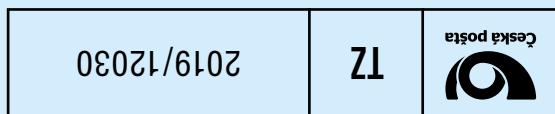
NEPOSKVRNĚNÁ A JEJÍ MEDAILE

P. J. Eycler CM

Mezi pozhnanými předměty má zvláštní místo „Zázračná medaile“. Církev uznala její nadpřirozený původ na základě velkého množství úplných obrácení či obnovy křesťanského života. Obsahem knížky je krátký životopis poselkyně, sv. Kateřiny Labouré, popis zjevení v Rue du Bac, úmysly a odkaz Neposkvrněné, věroučné a pastorační poselství „Zázračné medaile“.

*Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dotisk prvního vydání • Brož., A6, 60 stran, 49 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.